

Expert Report 9: Claim for Asylum in the Netherlands. A question in relation to name change and embassy involvement for Eritrean women in Saudi Arabia (Dutch)

Prof. Dr. Mirjam van Reisen
Professor International Relations, Innovation and Care, Tilburg University, School of
Humanities, Department of Culture Studies

14 September 2019

Expert Report

Auteur: Prof. Dr Mirjam van Reisen, Hoogleraar ‘International Relations, Innovation and Care’, Tilburg University

14 September 2019

Mij is gevraagd om als expert een opinie te geven over in het kader van een procedure van aanvrager [naam en geboortedatum verwijderd]

Dit rapport is gebaseerd op mijn expertise omtrent Eritrea en Eritrese vluchtelingen. Ik heb meer dan tien jaar lang onderzoek gedaan naar migratie en mensenhandel vanuit Eritrea en heb hierover uitgebreid gepubliceerd. Het CV is beschikbaar:

<https://mirjamvanreisen.wordpress.com> Ik wordt regelmatig gevraagd expertise te geven in het kader van zaken in verband met Eritrese vluchtelingen (zie ook mijn CV voor een overzicht). Ik ben tevens hoogleraar aan de Universiteit van Leiden en Lid van de Adviesraad International Relaties van Nederland <https://aiv-advice.nl> en voorzitter van de Commissie Ontwikkelings-samenwerking van deze raad.

Onder mijn leiding werkt mijn onderzoeksGroep op dit moment aan het laatste stadium van twee nieuwe boeken waarin onderzoek wordt gepubliceerd over migratie uit de Hoorn en ook specifiek vanuit de Hoorn naar Saoedi Arabië. In dit expert rapport maak ik gebruik van dit onderzoek.

De vraag

De voorliggende vraag is : “Met betrekking tot uw email waarin u schrijft dat veel Eritrese vrouwen gebruik maken van agenten en dat men dan een paspoort krijgt met een Moslem naam om eaa te faciliteren schrijft de IND dat niet blijkt op grond van welke bronnen deze conclusie is gebaseerd. Kunt u dat nader toelichten/onderbouwen?”

Daarbij wordt het volgende gespecificeerd:

In 1997 heeft mw een identiteitskaart aangevraagd op haar echte naam bij de Eritrese ambassade in Saoedi Arabië samen met drie getuigen die hebben verklaard dat ze Eritrese was.

In 2013 werd bij dezelfde ambassade een Eritrees paspoort verstrekt waarin haar Moslem naam werd genoemd. Toen werd haar Ethiopische paspoort omgezet in een Eritrese.

De IND vind het merkwaardig dat de ambassade dus aan dezelfde persoon twee documenten verstrekt met een verschillende naam. Kunt u bevestigen of dat inderdaad zo merkwaardig is of is hun administratie zo amateuristisch dat dit mogelijk is?

Opbouw van dit rapport

In dit rapport zal ik allereerst ingaan op de feiten en de grond van de opinie. In het tweede gedeelte zal ik nog wat verdere opmerkingen maken over de aard en relevantie van de vraag in meer brede zin. Het gaat hierbij ten principale om twee zaken:

1. De betrouwbaarheid van de verklaring van de aanvrager

2. De grond voor de bepaling van de nationaliteit van aanvrager
3. De situatie in Eritrea

I. Waarschijnlijkheid van de feiten van het relaas

De vraag die is gesteld is of het mogelijk dat de Ambassade twee verschillende documenten zou verstrekken aan dezelfde persoon en dan met een een verschillende naam (en bovendien één Tigrinya-naam én Moslim-naam)?

1. Motief voor het aannemen van een Moslim-naam

De volgende onderzoeken en rapporten geven een goede achtergrond van de situatie. Er zijn veel bronnen die aangeven dat Saudi Arabië discrimineert tegen niet-Moslim migranten en dat de naamsaanduiding hierbij een cruciale rol speelt.

- (i) The Equal Rights Trust. (2008). Country Overview: Saudi Arabia. Available here: <https://www.refworld.org/pdfid/533d4e3f4.pdf>

Non-Muslims (mostly migrant workers) are severely discriminated against. They may not testify in court and are expected to adhere to strict Muslim principles. Foreign women are expected to dress according to the mandatory dress code and not leave the house unaccompanied. Violators face caning, harassment and fines. Since the only officially recognised religion is Islam, non-Muslims may not practice their religion in public, assemble to worship or proselytize. (Proselytizing can be the distribution of any kind of religious non-Islamic materials, including Bibles). Apostasy (converting from Islam to another faith) is punishable by death. One of the functions of the "religious police" is to ensure that both Saudi citizens and expatriates adhere to Islamic morals. During the fasting month of Ramadan, all eating, drinking or smoking in public is prohibited. At any time of the year, eating pork and drinking alcohol is forbidden and these laws are rigorously enforced by the "religious police". The Committee on the Elimination of Racial Discrimination in its 2003 observations expressed concern about the existence of substantial prejudice against migrant workers, particularly those originating from non-Muslim backgrounds in Asia and Africa." (p. 3)

Een rapport van Human Rights Watch uit 2004 geeft aan hoe belangrijk een naam daarom kan zijn ter bescherming van (kwetsbare) migranten in Saudi Arabië:

- (ii) Human Rights Watch. (2004) "Bad Dreams": Exploitation and Abuse of Migrant Workers in Saudi Arabia. Available here: <https://www.hrw.org/report/2004/07/13/bad-dreams/exploitation-and-abuse-migrant-workers-saudi-arabia>

"From the police station, Abdel Karim alone among his associates -- was transferred to Buraiman prison in Jeddah. He said that he did not learn the charges against him until he was brought handcuffed to a court and the judge told him: "You are a Muslim according to your iqama, but you organized a Hindu program." [303] The judge added, according to Abdel Karim, that "witnesses" who saw the program could testify that "five thousand people danced naked and drunk." The second time Abdel Karim appeared before this judge, the judge repeated the same allegation and then asked for proof that

Abdel Karim was a Muslim, remarking that "the kafirs [unbelievers] also have the same name."

Migranten van Ethiopie en Eritrea kunnen in deze context gelezen worden als migranten met een Habesha achtergrond: migranten met een Tigrinya achtergrond. In het volgende rapport wordt aangegeven dat het een normale procedure is voor migranten met deze achtergrond om een andere identiteit aan te nemen om zichzelf beter te kunnen beschermen.

- (iii) Demissie, F. (2018) Ethiopian female domestic workers in the Middle East and Gulf States: an introduction, African and Black Diaspora: An International Journal, 11:1, 1-5, DOI: 10.1080/17528631.2017.1405518. Available here: <https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/17528631.2017.1405518?needAccess=true>

"It was a common practice among Ethiopian female domestic workers (non-Muslim) migrants to the Middle East and Gulf States, to acquire a 'Muslim identity', that is, women regularly changing their names for 'Muslim names' and as well as their dressing style. Some women still opt to acquire a 'Muslim identity' because some employers and recruiting agencies prefer to hire Muslims" (p.4)

Eenzelfde conclusie wordt getrokken in dit rapport over migratie van vrouwen uit de Hoorn naar Saoedi-Arabië.

- (iv) Fernandez, B. (2011). Cheap and disposable? The impact of the global economic crisis on the migration of Ethiopian women domestic workers to the Gulf. In: Gender and the Economic Crisis (eds. Ruth Pearson and Caroline Sweetman). Published by Practical Action Publishing in association with Oxfam GB. Available here: <https://oxfamlibrary.openrepository.com/bitstream/handle/10546/121671/bk-gender-economic-crisis-100211-en.pdf?sequence=1&isAllowed=y#page=96>

"Orthodox Christian women were also seeking work as domestic workers. Some of them pretended to be Muslim while in employment [...]" (p. 91)

Dezelfde conclusie wordt getrokken in het onderhavige rapport van dezelfde onderzoeker:

- (v) Fernandez, B. (2011). Household Help? Ethiopian Women Domestic Workers' Labor Migration to the Gulf Countries. Asian and Pacific Migration Journal, Vol. 20, Nos.3-4, 2011 available here: https://s3.amazonaws.com/academia.edu.documents/31608771/Fernandez_-Household_help_-_APMJ.pdf?response-content-disposition=inline%3B%20filename%3DHousehold+Help+Ethiopian+Women+Domestic.pdf&X-Amz-Algorithm=AWS4-HMAC-SHA256&X-Amz-Credential=AKIAIWOWYYGZ2Y53UL3A%2F20190906%2Fus-east-1%2Fs3%2Faws4_request&X-Amz-Date=20190906T054640Z&X-Amz-Expires=3600&X-Amz-SignedHeaders=host&X-Amz-Signature=16af065362ec78a8f6dbb6903ac06011c087b418898bc8fc0555b9ac6c96300b

"Although MoLSA data showed a high percentage of Muslim women (70 percent), large numbers of Ethiopian Orthodox Christian women also migrate for work. Reliable estimates of their numbers is difficult, as many Christian women migrate through

personal networks, and some take on Muslim name sin order to secure employment in countries like Saudi Arabia and Kuwait, where employers have a strong preference for Muslim employees." (p. 435)

Uit bestaand onderzoek en literatuur blijkt dat er een duidelijk motief is om een islamitische naam aan te nemen in Saoedi Arabië, en blijkt ook dat migranten werkers dit ook daadwerkelijk doen om zichzelf te beschermen. Uit onderzoek blijkt tevens dat vrouwen uit de Hoorn die werk zoeken als migranten in Saoedi Arabië dit ook doen.

Uit het relaas van de aanvrager blijkt dat zij nog voor de Eritrese onafhankelijkheid naar Saoedi Arabië ging. In die tijd waren burgers van de Eritrese bevolkingsgroep aangeduid als Ethiopisch. In zijn algemeenheid kan gezegd worden dat de etnische verschillen tussen Ethiopische en Eritrese Tigrinya sprekende bevolkingsgroepen zeer klein zijn en dat het waarschijnlijk is dat hier dezelfde procedure werd gevolgd, namelijk het veranderen van de Tigrinya naam naar een Moslim naam, om de situatie in Saoedi Arabië soepel te laten verlopen.

In Saudi Arabië wordt de situatie zo ervaren dat een Arabische naam verhult dat men geen moslim is, iets wat ervaren wordt als een noodzakelijke conditie om te kunnen werken (motief). Met een Moslim naam werd het verkrijgen van werk dus mogelijk gemaakt.

Hieronder wordt onderzocht in hoeverre de praktijk van aanvrager, herkend wordt als een algemene praktijk voor Eritrese vrouwen die naar Saudi Arabië vertrekken. Hiermee kan de betrouwbaarheid van het relaas van de aanvrager verder worden onderzocht.

1.2. Is een naamsverandering ook nodig voor Eritrese migranten

Onder 1.1. is aangegeven dat de situatie van naamsverandering in zijn algemeenheid noodzakelijk wordt geacht door migranten en dat dit zeker ook zo is voor Ethiopische migranten en Ethiopische vrouwelijke migranten. Aanvrager vertrok als Ethiopische, maar beroept zich op de Eritrese nationaliteit. Dit is mogelijk omdat pas na het referendum van de Eritrese onafhankelijkheid in 1993 Eritrees burgerschap werd bepaald. Aanvrager kon zich dus pas vanaf 1993 beroepen op de Eritrese nationaliteit. De vraag is daarom of een naamsverandering in Saoedi Arabië ook nodig is voor Eritrese migranten en of dit ook gebruikelijk is om te doen.

De eerste opmerking is dat in cultureel opzicht de identiteit (taal, kleding, gewoontes, eten, geloof en waarden) tussen mensen van Ethiopische tigrinya en Eritrese tigrinya achtergrond zeer klein is omdat men eenzelfde etnische achtergrond deelt.

Over de specifieke situatie van Eritrese vrouwelijke migranten in Saoedi Arabië is wel het één en ander bekend. Uit de transcripten van interviews met Eritrese respondenten (die in verschillende Europese landen verblijven en onafhankelijk van elkaar werden geïnterviewd) blijkt dat meerdere Eritreeërs onafhankelijk van elkaar aangeven dat naamsverandering als men naar Saoedi Arabië gaat ook door Eritrese migranten wordt gedaan:

Question: "Is it common for the Eritrean embassies to give out documents with multiple names? Can you give me examples, or do you know people who might give examples?"

Answer: "Yes it is like that because the Arab states only give job to those who are Muslim. To get work to get Visa you need to change names and religion which is a common name to the muslim world. There are a lot more people who can tell you about this." (Eritrean male, interview, 2019).

Een andere respondent legt de situatie als volgt uit:

It was not uncommon for women especially if they were Christians to change their names on their passports to enter Saudi Arabia for Umra so that they can find work. Some say they converted to Islam so they can enter and work. (Eritrean female, interview, 2019).

De respondent geeft aan dat deelname aan Umra (de pelgrimstocht naar Mekka) wordt gebruikt als een manier om Saoedi Arabië binnen te komen en daar werk te vinden.

Een andere respondent, een Eritrese vluchteling die in Duitsland woont, bespreekt de situatie in Saoedi Arabië als volgt:

I know Eritrean if they want to work in Saudi Arabia if they do have a Christian name they must change it to a Muslim name. (Eritrean female, interview, 2019).

Het beeld is dat Eritreeërs in Saoedi Arabië wel via de Eritrese autoriteiten een andere naam moeten krijgen om in Saoedi Arabië te kunnen overleven; en ze hebben geen alternatief. De situatie wordt goed beschreven door een gerenommerde Duitse onderzoeker (Hirt) gespecialiseerd op het terrein van de Eritrese diaspora (bevolking buiten Eritrea). In dit rapport beschrijven de onderzoekers de situatie in Saoedi Arabië, waarin de modus operandi duidelijk wordt beschreven.

- (vi) Article Hirt, N., & Mohammad, A. S. (2018). The lack of political space of the Eritrean diaspora in the Arab Gulf and Sudan:torn between an autocratic home and authoritarian hosts. *Mashriq & Mahjar: journal of Middle East migration studies*,5(1), 101-126. <https://doi.org/10.24847/55i2018.162> link: [https://www.ssoar.info/ssoar/bitstream/handle/document/55987/ssoar-mashriqmahjar-2018-1-hirt et al-The_lack_of_political_space.pdf](https://www.ssoar.info/ssoar/bitstream/handle/document/55987/ssoar-mashriqmahjar-2018-1-hirt_et_al-The_lack_of_political_space.pdf?sequence=1&isAllowed=y&lnkname=ssoar-mashriqmahjar-2018-1-hirt et al-The_lack_of_political_space.pdf)

"Legitimation plays a lesser role in authoritarian host states than in liberal democratic states, where Eritreans are widely accepted as refugees and can cut all ties to their home government if they wish. Comparatively, Eritreans living in Saudi Arabia and Qatar not only need a sponsor for a work permit, but also a valid passport, which must be renewed."

"Eritreans in Saudi Arabia and Qatar are particularly vulnerable because their residence status depends on a work contract, which is only issued for holders of valid passports. Eritrean diplomatic missions are in charge of issuing such documents, and can exert pressure on migrants to comply with governmental demands."

De onderzoekers geven hiermee aan dat voor Eritrese migranten in Saoedi Arabië het noodzakelijk is om geldige papieren te hebben, inclusief een geldig paspoort, om te kunnen werken en dat dit paspoort ook effectief vernieuwd moet worden.

1.3. Hoe en waarom faciliteert de Eritrese ambassade de verstrekking van valse paspoorten in Saoedi Arabië?

Deze vraag wordt uitgebreid behandeld in dit rapport (zie ook hierboven) van gerenomeerde onderzoekers. De onderzoekers zetten hierin gedetailleerd de situatie uiteen en dit rapport geeft een goed beeld van de situatie. Enkele citaten zijn hieronder opgenomen om in korte samenvatting de belangrijkste observaties en conclusies uiteen te zetten.

Article Hirt, N., & Mohammad, A. S. (2018). The lack of political space of the Eritrean diaspora in the Arab Gulf and Sudan:torn between an autocratic home and authoritarian hosts. *Mashriq & Mahjar: journal of Middle East migration studies*, 5(1), 101-126. <https://doi.org/10.24847/55i2018.162> link: <https://www.ssoar.info/ssoar/bitstream/handle/document/55987/ssoar-mashriqmahjar-2018-1-hirt et al-The lack of political space.pdf?sequence=1&isAllowed=y&lnkname=ssoar-mashriqmahjar-2018-1-hirt et al-The lack of political space.pdf>

"Over one million Eritreans reside in Arab states, yet, we know little about their attitudes towards the homeland regime. Contrary to their compatriots in Europe and North America, they do not have political asylum and instead depend on work contracts for their residence permits. This makes them vulnerable to demands of transnational Eritrean institutions, which issue vital documents in exchange for fulfillment of financial obligations." (p. 101)

"In spite of occasionally deplored the exodus and blaming it on hostile foreign powers, the Eritrean regime has developed sophisticated strategies of financially exploiting its citizens abroad. This exploitation manifests as a two percent diaspora tax on all categories of income. Additionally, the regime relies on Eritreans abroad to support their relatives at home, many of whom are prevented from making a living as recruits of the decade-long national service. The tax is highly controversial among diaspora Eritreans who are split between supporters and opponents of President Isaias' rule. Accordingly, the government makes use of different strategies to secure financial flows from all diaspora communities, irrespective of their political stance." (p. 103)

"Eritreans in Saudi Arabia and Qatar are particularly vulnerable because their residence status depends on a work contract, which is only issued for holders of valid passports. Eritrean diplomatic missions are in charge of issuing such documents, and can exert pressure on migrants to comply with governmental demands." (p. 103)

"At the same time, we do not know how many Eritreans have recently moved to join the migrant labor force in the Arab Peninsula, but the Eritrean embassy in Sudan has sold thousands of passports to Eritrean refugees to enable them to work in the GCC [Gulf Cooperation Council] states."

"Significantly, Eritrean embassies issue passports to their fugitive nationals despite considering them traitors and deserters of the national service. Once Eritreans enter the GCC workforce, they become a reliable source of income for the Eritrean state coffers." (p. 108)

De controle door de Eritrese ambassade in Saudi Arabië wordt ook geillustreerd door het feit dat alle Eritrese paspoorthouders in Saudi Arabië werden gedwongen om een anti-UN Commission of Inquiry on Human Rights in Eritrea petitie te tekenen: <https://assenra.com/the-eritorean-embassy-in-saudi-arabia-forced-all-eritrean-passport-holders-to-sign-on-a-letter-it-produced-to-discredit-the-coi-report/>

De praktijken van de ambassades van Eritrea met betrekking tot de diaspora en de heffing van een 2% heffing waarmee de diaspora wordt geconfronteerd wanneer ze reispapieren (inclusief

paspoort) nodig heeft in het buitenland zijn uitgebreid beschreven in een rapport waarvan ik een auteur ben. Dit onderzoek werd uitgevoerd in opdracht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken en werd door de regering naar de Tweede kamer gestuurd. In dit rapport wordt uitgebreid beschreven dat de huishouding in de consulaten van Eritrese buitenlandse vertegenwoordiging gekenmerkt wordt door illegale praktijken. In landen waar de Eritrese ambassades hun gang kunnen gaan worden valse paspoorten tegen betaling afgegeven. In Saoedi Arabië wordt de afgifte van dergelijke paspoorten beschouwd als een lucratieve zaak omdat Eritrese migranten zonder een Eritrees paspoort geen werk kunnen krijgen of houden.

DSP, Tilburg University. (2017). [The 2% Tax for Eritreans in the Diaspora: Facts, figures and experiences in seven European countries](#). Commissioned by the Dutch Ministry of Foreign Affairs. Amsterdam, Tilburg: DSP/EEPA/Tilburg University.

In dit rapport wordt aangestipt dat de ambassade in Saoedi Arabië een hub is voor de organisatie van (illegale) transfers van de financiële middelen verkregen in internationaal verband in het kader van de heffing in consulaten voor reisdocumenten. Het rapport stelt:

Cash is paid at small banks (where people exchange currency for holidays, such as Forex Bank and Money Bank) where it is put in a dedicated bank account (usually in name of a private person); money is then sent to Eritrean government-affiliated businesses in Dubai and Saudi Arabia.

Het rapport concludeert dat de inning van (illegale) gelden een belangrijke voorwaarde is voor het verkrijgen van paspoorten voor Eritreërs in het buitenland:

Legal certainty: There is scant information available about the 2% Tax, and what is available is inconsistent. Although the information available about the penalties for non-compliance with the 2% Tax is inconsistent and contradictory, in practice the main immediate penalty (imposed by the embassy) is the withholding of all administrative and consular services, including the issuing of an ID card, which is a prerequisite for obtaining other services. In addition, a range of broader punitive measures may result from non-payment of the 2% Tax; these are imposed on the individuals in the diaspora as well as on their relatives in Eritrea. Prohibition on arbitrariness: The 2% Tax collection procedure allows for arbitrary decision-making. Access to an independent and impartial judge: There is no information available on access to a complaints procedure or an independent or impartial legal review of decisions made about the tax.

Respect for human rights relating to the previous criteria: Eritreans in the diaspora do not have access to administrative, legal or consular services unless they have an ID card. To obtain an ID card they need to have paid the 2% Tax, even if they hold the nationality of, or have a passport issued by, the host country. An ID card is also only available to many after they sign a regret form.

Non-discrimination and equality of the law: The application of the law differs in the different countries where members of the Eritrean diaspora live, as do the procedures for payment of the tax (e.g. whether the tax is paid in Eritrea or at the embassy in the host country).

Dit complementeert de conclusie dat de ambassade in Saoedi Arabië te Geneva conventies niet al te nauw neemt (zoals ook elders het geval is) en dat de praktijk is dat paspoorten kunnen worden verkregen tegen betaling en eventuele andere voorwaarden (zoals ondertekening van een zogenaamde spijtbetwijfeling als het vluchtelingen betreft). De praktijken van de ambassades en consulaten verschillen per land en ook de prijzen van paspoorten zijn verschillend (en duurder in landen waar Eritrese migranten meer afhankelijk zijn van een paspoort). De conclusie is: Eritrese paspoorten zijn te koop, als de klant maar betaalt.

1.4. Hoe gaan vrouwen te werk in het veranderen van hun naam?

De modus operandi van het verkrijgen van een paspoort in Saoedi Arabië is nauwgezet beschreven in een uitgebreid interview. Hierbij maakt de onderzoeker de volgende opmerking:

Note : This is really an important interview. She knows a lot. She explains that by far most Eritrean women who are Christian travel to Saudi Arabia by taking part in Umrah, the pilgrimage to Mecca. In order to take part, they NEED a Muslim name and documents. When they travel to Saudi Arabia, they work. Then they need to renew their passports every year at the Eritrean embassy. The Eritrean embassy, she says, does anything as long as you pay them. (Onderzoeker, note aan MvR naar aanleiding van interview, 2019).

In dit interview wordt melding gemaakt van de modus operandi dat deelname aan de pelgrimstocht naar Mekka wordt aangegrepen door niet-moslim Christelijke vrouwen (zie ook onder 1.2.). de vrouwelijke respondent verbleef 15 jaar in Saoedi Arabië. Hieronder volgt een transcript van het interview.

Onderzoeker: Do you know if it is common for Eritrean women to travel to Saudi Arabia with a false, Muslim, name?

Respondent: I lived in Saudi Arabia for 15 years. I worked with the general union of Eritrean women. I was a committee member. I have come across so many Eritreans and Ethiopians. They come with agents and they come to Saudi Arabia and work. The majority of Ethiopians, they come from Umrah [Islamic Pilgrimage to Mecca]. That is the only way they can get in. Otherwise, Christians, they can't get in. Some of them they get work contracts - this ones are very few. The majority, they come through Umrah. If they come as Umrah, the Christians, they have to change their names. Most of the Eritrean or Ethiopian Christians, this is how they travel to Saudi Arabia. So this is not uncommon. This is very very common. When Eritrea was liberated, and the Eritrean embassies were established, the Embassy knows, this is how they came. I can't give maybe hard evidence, but they [the Embassy] know that Eritreans carry other names, other passports. Even the Eritrean ambassador in Japan, he had a Somali passport, and he asked if they can renew it for him - there was controversy, how can he still keep a Somali passport? So even the authorities use other names, other passports... It is very very common, I don't know how to explain it otherwise. I still know a lot of women in Saudi Arabia that are using the Muslim name to work there, that actually keep their Muslim name."

Onderzoeker: So the Eritrean embassy is aware?

Respondent: The embassy, they know. And the Eritrean embassy, as long as you give them money, they give you what you ask. Obviously, the Eritrean people are in need of that, else they can't survive. They can't return to Eritrea, there is nothing to return to. The Eritrean embassy, they exploit them. they have to pay a lot of money to renew their passport. Every year, you have to renew their passport. Imagine, if you have 5 children, you have to pay a lot of money. A lot of Eritreans, Ethiopians, they have changed their names, go to Saudi Arabia, to work as maids, housekeepers and so on. It is very very common. It started during the armed struggle - especially women, they were the ones that really went many, even in 1992. I left Saudi Arabia in 1993 with my son. Before, just after the independence, a lot of Eritreans managed to leave Eritrea to Ethiopia, through Addis Ababa, to Saudi Arabia, through Umrah. Many changed their names, not because they were converted, but just to work, to earn their living.

I myself, I was in Sudan, and my mom went with Umrah to Saudi Arabia, a long time ago - in 1970, 74, 75. And when we fled Eritrea in 1977, I wanted to study, but my mom wanted me to come to Saudi Arabia. My mom, they didn't have... because she went through Umrah a long time ago, she didn't have a residency permit. This is another thing. People who come through Umrah, many didn't get a residency permit. Later they made a deal and many Eritreans were allowed to remain, as long as they had a Saudi sponsor.

Onderzoeker: How did you come to Saudi Arabia?

*Respondent: My name is *real name known to researcher*, but I came on the visa that was meant for my mom. Even if I am a Muslim, there were... the situation was forcing people to utilise any means to survive. I know it is illegal. When I came to this country, I just told the truth. I had a passport on that false name, *real name known to researcher*. When I came to this country, I had to tell them openly - this name is not my name. This is the visa I used to enter Saudi Arabia. But this is my name, and the evidence. But some people just carry on with that, but I didn't. I told the truth. We were forced to utilise such means to survive."*

Onderzoeker: Would the Eritrean embassy give a passport to a woman in Saudi Arabia who is not Eritrean?

Respondent: The Eritrean embassy would never give a document to someone who wasn't Eritrean, I wouldn't think so. It is not unusual for them to do anything illegal, but there are two illegal things - they use it for their own interest, or they do it to live and survive. The regime is using the opportunity to exploit people. It is very very common. Especially women, it is how they work, as maids and housekeepers. They support their families. My son's nanny is in Saudi Arabia, she lives there - her real identity is not the passport she is using. And her sponsors know that she has not that name, but because she works there for so many years, she just keeps on working. I have a lot - I can't even count, how many Eritreans change, because every Christian... You have to make your name match that visa. Every Christian that went to Saudi Arabia without a work visa, they have changed their name. Every Christian person. They could not have gone to Saudi Arabia

for an Umrah with their Christian names. And it is common for Eritreans even in other cases. During the revolution, many had other passports. Sudanese, Somali, anything." (Interview, Eritrese vrouwelijke respondent die 15 jaar in Saoedi Arabië heeft gewoond, 2019).

1.5. Verdere zaken omtrent de betrouwbaarheid van het relaas

De situatie in Eritrea is uitzonderlijk repressief, en aanvrager is niet de enige voor wie het moeilijk of zelfs onmogelijk is om doopakte of trouwakte te kunnen laten opstellen, te meer daar familieleden in problemen kunnen komen als zij meewerken aan een dergelijk verzoek. Het is ook denkbaar dat andere redenen een rol spelen, maar hierover is verder geen informatie. Dit criterium – als nu opgenomen in de afweging, is daarmee helemaal niet onmiddellijk een goede litmus test voor betrouwbaarheid van een aanvrager. Tenminste zou een reden moeten worden aangegeven waarom aanvrager deze documenten niet heeft kunnen verstrekken.

II. Bepaling van nationaliteit

In deze paragraaf wordt aangegeven wat de grond is voor het bepalen van de Eritrese nationaliteit.

Hierbij moet allereerst de wet tot uitgangspunt worden genomen. Nationaliteit is in Eritrea bepaald op basis van proclamatie 21/1992:

<https://www.ilo.org/dyn/natlex/docs/ELECTRONIC/101056/121592/F1949985633/ERI101056.pdf>

Alleen diegenen die voldoen aan de voorwaarden voor Eritrese nationaliteit, kunnen documenten verkrijgen – dat geldt zowel voor een ID kaart als ook een paspoort. In het buitenland verloopt dit via de ambassade. Er zijn mij geen gevallen bekend waarin mensen van een andere als de Eritrese nationaliteit Eritrese documenten verkregen; wel worden Eritse documenten in Saoedi Arabië van een andere naam voorzien, vanwege de context als hierboven uiteengezet. Echter deze procedure is alleen toegankelijk voor mensen die volgens de Eritrese autoriteiten de Eritrese nationaliteit bezitten.

Aangezien aanvrager voorzien is geweest van een ID kaart in 1997 én van een Eritrees paspoort, kan aanvrager hoe dan ook geen aanspraak maken op de Ethiopische nationaliteit, omdat zij, via het Eritrese ID bewijs én het Eritrese paspoort erkend is als Eritrees burger door de Eritrese autoriteiten. Daarmee kan en zal aanvrager niet worden erkend als Ethiopisch staatsburger. De enige mogelijke conclusie is dat aanvrager de Eritrese nationaliteit heeft.

III. Situatie in Eritrea

Indien het zo is dat het relaas van aanvrager als betrouwbaar wordt beoordeeld dan volgt tevens, dat op grond van het relaas van aanvrager, de nationaliteit van aanvrager bepaald wordt als Eritrees.

Dan rest de vraag of er gegronde vrees is voor vervolging of inhumane behandeling voor aanvrager in Eritrea.

Voor vervolging lijkt geen grond, voor zover bekend is, mede daar aanvrager recent nog een paspoort heeft kunnen verkrijgen.

Echter, de aanvrager kan zeker verwijzen naar de situatie in Eritrea waar vrees voor inhumane behandeling zeker niet ongegrond is. De situatie in Eritrea is ook na het vredesverdrag met Ethiopië onveranderd en meer bepaald, de situatie met betrekking tot de nationale dienstplicht is niet veranderd. De nationale dienstplicht wordt ook wel aangemerkt als gedwongen arbeid en is een belangrijke grond voor asielverlening. In de overwegingen mist een redenering of de

aanvrager gegrondde redenen heeft om ingelijfd te worden in de nationale dienstplicht. Uit de informatie die beschikbaar is, kan geen rede worden gevonden om redelijkerwijs te vermoeden dat aanvrager niet ingelijfd zou worden in de nationale dienstplicht. Inlijving in de nationale dienstplicht is een gerede grond voor vrees zoals blijkt uit diverse VN rapporten en landen rapporten. In de resolutie aangenomen door de Mensenrechtenraad op 9 July 2019, stelt de raad dat:

“The positive momentum for peace and security in the region has raised expectations in Eritrea and in the international community that the Government of Eritrea will implement political and institutional reforms. However, the Eritrean authorities have not yet engaged in a process of domestic reforms and the human rights situation remains unchanged.” <https://reliefweb.int/report/eritrea/report-special-rapporteur-situation-human-rights-eritrea-ahrc4153>

Verschillende onafhankelijke onderzoeken komen tot de conclusie dat de situatie in Eritrea onveranderd is. Human Rights Watch (Juli 2019) stelt dat:

But the signing of a peace agreement with Ethiopia in July 2018 and the lifting of United Nations sanctions in October removed the government’s excuse for maintaining the national service system indefinitely. It should have encouraged the government to offer (...) real employment opportunities of their choosing afforded by peace and the possible economic development that an opening up of Eritrea can bring. However, at time of writing, the government had not made any meaningful changes to national service or to its system of repression generally. <https://www.hrw.org/report/2019/08/08/they-are-making-us-slaves-not-educating-us/how-indefinite-conscription-restricts>

Daarnaast vond de VN Speciale Commissie van Onderzoek dat Eritreeërs die gedwongen werden terug gestuurd naar Eritrea werden gearresteerd, gevangen gezet en werden onderworpen aan inhumane behandeling en marteling, mede op grond van het feit dat men wordt aangeduid als deserteur, omdat men niet deelgenomen heeft aan de verplichte national service. Gedwongen terugkeerders “... have been arrested, detained and subjected to ill-treatment and torture.” (Un Commission of Inquiry 2016). De situatie in deze is ongewijzigd volgens betrouwbare rapporten van de VN Mensenraad en onafhankelijke onderzoeksrapporten, waarvan enkelen hierboven zijn geciteerd.

Conclusie

Drie vragen zijn gesteld:

- Hoe betrouwbaar is het relaas van aanvrager?
- Heeft aanvrager de Eritrese nationaliteit?
- Heeft aanvrager gegrondde rede tot angst bij gedwongen terugkeer naar Eritrea.

Op basis van de voorliggende feiten kan worden geconcludeerd dat:

1. Het relaas van aanvrager betrouwbaar is; het komt overeen met feiten zoals weergegeven door andere onafhankelijke bronnen. Dit is onderbouwd met conclusies van diverse rapporten over de situatie van migranten in Saoedi Arabië en meer bepaald door onderzoek naar de specifieke situatie van Eritrese vrouwen in Saoedi Arabië. Eigen onderzoek ondersteunt de conclusies van andere onderzoekers. De modus operandi met

betrekking tot de afgifte van paspoorten door de Eritrese ambassade is beschreven in onderzoek naar de praktijken van de ambassade en wordt ondersteund door interviews afgelegd door separate bronnen. Het relaas van aanvrager wordt dus ondersteund door een analyse van de feiten en het relaast kan dus als betrouwbaar worden aangemerkt.

2. Op basis van de overlegging van documenten die zijn overlegd moet worden geconcludeerd dat aanvrager de Eritrese nationaliteit bezit, anders had aanvrager immers deze documenten nooit ontvangen. Daarmee kan aanvrager geen andere nationaliteit bezitten. Ethiopië erkent geen dubbele nationaliteit.
3. Aanvrager heeft gegrondde rede tot angst bij gedwongen terugkeer naar Eritrea. Tenminste is er geen reden opgegeven dat aanvrager speciale bescherming zou genieten bij de Eritrese autoriteiten op basis waarvan zij gevrijwaard zou zijn van behandeling conform de algemene situatie. Ondermeer de algemene dienstplicht is van toepassing op iedereen met de Eritrese nationaliteit en diegene die terugkeren en zich eerder ontrokken hebben aan de dienstplicht kunnen hiervoor gestraft worden of kunnen worden zoals uiteen gezet door de VN Speiale Commissie van Onderzoek naar Eritrea. Opgemerkt moet worden dat de situatie in Eritrea onveranderd is sinds het vredesverdrag.